

ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ.—Φημίζεται μεταξύ τῶν Ἀγγλων διὰ μακροβιότητα ὁ Θωμᾶς Πάρρ, ὅστις ἐγεννήθη εἰς τὸ 1483, καὶ ἀπέθανεν εἰς τὸ 1635, ζήσας, δηλαδή, 152 ἔτη, 9 μῆνας, καὶ ἡμέρας τινάς. Τὸ παραδοξότερον εἶναι ὅτι ὁ υἱὸς του ἐξῆσεν 113 ἔτη, ὁ ἐγγονος 109, καὶ ὁ διεγγονος 124!—Τὴν δεκάτην ἕκτην ἑκατονταετηρίδα ἀπέθανε Κυρία τις εὐγενής, 140 ἐτῶν ἡλικίας· συνέβη δὲ ὁ θάνατος αὐτῆς ἐκ πυρετοῦ, τὸν ὁποῖον ἐπροξένησεν ἢ ἀπὸ καρυδίαν πτώσις της. Τοιαύτην ζωρότητα ἐφύλαττε καὶ εἰς τὸ πανέσχατον αὐτὸ γῆρας!

Τίς δὲν ἐπιθυμῆ τὴν μακροβιότητα; ἀλλὰ καὶ τίς δὲν ἀμελεῖ τὰ συντείνοντα πρὸς αὐτὴν μέσα; Γύμνασις, ἐγκράτεια, ἀπλότης τροφῆς, πρωϊνὸν σήκωμα, καὶ ὀρθὴ κανόνισις τῶν παθῶν μας, εἶναι ὅλα σχεδὸν ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΕΡΗΦΑΝΙΑΣ.

ἘΝΘΥΜΟΪ τί ἦσον πρὶν γεννηθῆς.—Οὐδέν. **Τί** μετὰ πολλοὺς χρόνους ἀφοῦ ἐγεννήθης;—**Ἀσθένεια.** **Τί** ἐφ' ὅλης σου τῆς ζωῆς;—**Μέγας** ἁμαρτωλός. **Τί** ὡς πρὸς ὅλας σου τὰς ὑπεροχάς;—**Χρεώστης** μόνον εἰς τὸν Θεόν, εἰς τὴν γονεὶς σε, εἰς τὴν γῆν, εἰς ὅλα τὰ κτίσματα. **Πλὴν,** ἴσως ἠθέλει εἶσθαι ὠφέλιμον ν' ἀκολουθήσωμεν τῶν Πλατωνιστῶν τὴν μέθοδον, οἵτινες ἀνάγουν ὅλα τῆς ταπεινοφροσύνης τὰ αἷτια, τὰ ἐξ ἡμῶν αὐτῶν, εἰς τὰ ἑπτὰ τοῦτα κεφάλαια. 1. Τοῦ ἀνθρώπου τὸ πνεῦμα εἶναι ελαφρόν. 2. Τὸ σῶμά του εἶναι κτηνώδες καὶ φιλάσθενον. 3. Εἰς μὲν τὴν μωρίαν καὶ πλάνην αὐτοῦ εἶναι σταθερός, ἄστατος δὲ εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη καὶ τοὺς καλοὺς σκοποὺς του. 4. Οἱ κόποι του εἶναι μάταιοι, περιπλεγμένοι, καὶ ἀτελεῦττοι. 5. Ἡ τύχη του εἶναι μεταβλητὴ, ἀλλὰ σπανίως εὐάρεστος, ἢ τελεία οὐδέποτε. 6. Ἡ φρόνησίς του δὲν ἔρχεται πλὴν ὅταν ἦναι εἰς τὴν ἀκμὴν ν' ἀποθάνῃ, ἀφοῦ δηλαδή δὲν ἐμπορεῖ πλέον νὰ τὴν μεταχειρισθῆ. 7. Ὁ θάνατός του εἶναι βέβαιος, ἔτοιμος πάντοτε εἰς τὴν θύραν, ἀλλ' οὐδέποτε πολὺ μακρὰν. Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα συχνάκις μελετῶντες, θέλομεν πληροφορηθῆν ὅτι δὲν εἶναι τίποτε τῆς ταπεινοφροσύνης λογικώτερον, οὐδὲ τίποτε τῆς υπερηφανίας ἀνοητότερον.

ΠΟΤΕ δὲν εὐρέθη εἰς ὁποιοδήποτε τῆ κόσμου αἰῶνα οὔτε φιλόσοφος, οὔτε αἱρεῖσις, οὔτε νόμος, οὔτε ποιητὴ, τόσο ἀρμοδίᾳ νὰ προβιβάζῃ τὸ δημόσιον ἀγαθόν, ὅσον ἡ Χριστιανικὴ πίστις.—

Βίβλον

ΑΡΑΒΙΚΗ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ.

ΜΩΑΜΕΘΑΝΟΣ τις προσκυνητής, τὸνομα Βὲν Ἀσσούνας, ὄπλαρχηγός τοῦ Βεητῆς Τριπόλεως, διωκόμενος ἀπὸ τοὺς Ἀραβας, ἔχασε τὸν δρόμον αὐτοῦ, καὶ ἐνυκτίσθη σιμὰ τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου. Φθάσας δὲ εἰς σκηρὴν τινὰ, καὶ εὐρῶν τὴν θύραν αὐτῆς ἀνοικτὴν, ἔστησε τὸν ἵππον του, καὶ ἐξήτησε βοήθειαν, ὧν ὑπερβολὴ ἀποσταμένος καὶ διψασμένος. Ὁ πολεμικός Ἀραβ ἐπροσκάλεσε τὸν ἐχθρὸν του νὰ ἐμβῆ εἰς τὴν σκηρὴν ἀφόβως, καὶ τὸν ἐπεριποιήθη μὲ δλον τὸ σέβας καὶ τὴν φιλοξενίαν, διὰ τὰ ὁποῖα φημίζεται τόσο οὗτος ὁ λαός.—Οἱ πρώτιστοι μετὰξὺ αὐτῶν, ὡς οἱ πατριάρχαι τοπάλαι, διακοιοῦν τὸν ξένον των. Καὶ ὁ τοῦ ὑψηλοτάτου βαθμοῦ, ὅταν ἔλθῃ τις πρὸς ἐπίσκεψίν του, φέρει ἀμέσως αὐτὸς ὁ ἴδιος ἄρνιον ἀπὸ τὴν ποιμνῆν, καὶ τὸ σφάζει· ἢ δὲ γυνὴ του ἐπιστατεῖ τὰς θεραπαίνας της νὰ τὸ μαγειρεύσωσι κατὰ τὸν κάλλιστον τρόπον. Μετὰξὺ τινῶν ἀπὸ τοὺς Ἀραβας ἐπικρατεῖ ἀκόμη ἡ ἀρχαία συνήθεια (περὶ τῆς ὁποίας τόσο συχνὰ ὁ λόγος εἰς τὰς Γραφάς,) τοῦ νίπτειν τοὺς πόδας· καὶ ἡ φιλοφροσύνη δὲ αὐτῆ ἐκτελεῖται ὑπὸ τοῦ οἰκοδεσπότητος.—Τὸ δειπνον, εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν, ἐσῆγκειτο ἀπὸ τὸ κάλλιστον μέρος τοῦ θρεπτοῦ ἁρνίου ἐψητόν, ἀπὸ φοινίκια καὶ ξηρὰ ὀπωρικά, ἢ προσφάγιόν τι ἐπίτηδες ἑτοιμασθέν ἀπὸ τοῦ Ἀραβος τὴν σύζυγον, πρὸς πλειοτέραν τιμὴν τοῦ ξένου τοῦ ἀνδρός της.

Ἄν καὶ οἱ δύο οὗτοι ἀρχηγοὶ εὐρίσκοντο ἐνασχολημένοι εἰς πόλεμον συναλλήλως, ἐσυνωμιθῶσαν ὁμῶς μὲ εἰλικρίνειαν καὶ φιλίαν, διηγοῦμενοι τὰ ἑαυτῶν ἢ τὰ τῶν προγόνων ἀνδραγαθήματα· ἀλλὰ χλωμότης αἰφνίδιος ἐκάλυψε τοῦ ξενοδόχου τὸ πρόσωπον· σηκωθείς ἀπὸ τὸ κάθισμά του, ἀπεσύρθη, καὶ μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἔστειλε μῆνυμα εἰς τὸν ξένον του, ὅτι ἡ κλίνη ἦτον ἐστρωμένη, καὶ πάντα ἑτοιμα διὰ τὴν ἀνάπαυσίν του· ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος δὲν αἰσθάνετο καλά, καὶ δὲν ἠμπόρει νὰ ἔλθῃ νὰ τελειώσῃ τὸ δειπνον· ὅτι εἶχεν ἐξετάσειν τὸν ἵππον τῆ φιλενομένου, ἢ τὸν εὐρεῖν παραπολὺ ἀδύνατον διὰ τὸ κοπιαστικὸν ταξειδίον τῆς ἐπαύριον· ἀλλ' ὅτι ἵππος εὐρωστος μὲ κάθε τι ἀναγκαῖον ἠθέλει εἶσθαι πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου ἑτοιμος εἰς τὴν θύραν τῆς σκηρῆς, ὅπου ἢ αὐτὸς ἠθέλε τὸν ἐνταμῶσειν καὶ τὸν ἀποχαιρετίσειν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του. Ἠπόρησε μὲν ὁ ξένος εἰς τὴν διαγωγὴν τοῦ ξενοδόχου του· ἀλλ' ἀδυνατῶν νὰ καταλάβῃ τὸ νόημά της, ἐπλαγίασε διὰ νὰ κοιμηθῆ.

Ἄρα τις ἐξύπνισεν αὐτὸν ἐν καιρῷ νὰ λάβῃ,